

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1053/2013 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2013

de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 70,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

fac parte dintr-un spațiu fără controale la frontierele interne. Un astfel de mecanism ar trebui să se bazeze pe o cooperare strânsă între Comisie și statele membre în cauză.

(1) Spațiul Schengen fără controale la frontierele interne se bazează pe aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a măsurilor de însoțire în domeniile frontierelor externe, a politicii în materie de vize, a Sistemului de Informații Schengen, a protecției datelor, a cooperării polițienești, a cooperării judiciare în materie penală și a politicilor în materie de droguri.

(2) Prin Decizia Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 ⁽²⁾ [SCH/Com-ex (98) 26 def] (denumită în continuare „Decizia din 16 septembrie 1998”), a fost înființat un comitet permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen. Comitetul permanent a primit mandatul, în primul rând, de a stabili dacă au fost îndeplinite toate condițiile preliminare pentru eliminarea controalelor la frontierele interne cu un stat candidat și, în al doilea rând, de a se asigura că acquis-ul Schengen este aplicat în mod corespunzător de statele care îl pun deja integral în aplicare.

(3) Este necesar un mecanism specific de evaluare și monitorizare pentru a verifica aplicarea acquis-ului Schengen, dată fiind nevoia de a asigura standarde ridicate unitare în aplicarea concretă a acestuia și de a menține un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre care

(4) Programul de la Haga ⁽³⁾ a invitat Comisia să prezinte, de îndată ce va fi finalizată eliminarea controalelor la frontierele interne, o propunere de completare a actualului mecanism de evaluare Schengen cu un mecanism de supraveghere, care să asigure implicarea deplină a experților statelor membre și să includă inspecții neanunțate.

(5) Programul de la Stockholm ⁽⁴⁾ consideră că evaluarea spațiului Schengen va avea în continuare o importanță crucială și că, prin urmare, ar trebui să fie îmbunătățită prin consolidarea rolului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽⁵⁾, în acest domeniu.

(6) Prin urmare, mecanismul de evaluare înființat prin Decizia din 16 septembrie 1998 ar trebui să fie revizuit, iar Decizia din 16 septembrie 1998 ar trebui abrogată.

(7) Experiența acumulată în timpul evaluărilor anterioare demonstrează nevoia de a menține un mecanism de evaluare coerent, care să reglementeze toate domeniile acquis-ului Schengen, cu excepția celor în care există deja un mecanism specific de evaluare în temeiul dreptului Uniunii.

⁽³⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽¹⁾ Avizul din 12 iunie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 138.

- (8) În conformitate cu articolul 70 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre, în colaborare cu Comisia, ar trebui să realizeze o evaluare obiectivă și imparțială a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Pentru a fi eficient, un proces corespunzător de evaluare ar trebui să cuprindă acțiuni corespunzătoare ulterioare rapoartelor de evaluare și acțiuni de monitorizare corespunzătoare a acestor rapoarte, acțiuni care ar trebui să fie asigurate de Comisie.
- (9) De asemenea, pentru a spori eficiența mecanismului de evaluare, ar trebui asigurate condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament. În acest scop, unele competențe de punere în aplicare ar trebui să fie conferite Comisiei, și unele Consiliului.
- (10) Competențele de pregătire și de planificare a evaluărilor, precum și cea de a adopta raportul de evaluare, ar trebui conferite Comisiei. O serie de competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽¹⁾. Având în vedere dispozițiile articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat anterior, pentru adoptarea unor astfel de acte se aplică procedura de examinare.
- (11) Pentru a consolida încrederea reciprocă între statele membre, pentru a le coordona mai bine la nivelul Uniunii și pentru a spori presiunea *inter pares* la nivelul acestora, competența de executare de a adopta recomandările privind acțiuni de remediere vizând abordarea oricăror deficiențe identificate în raportul de evaluare ar trebui conferită Consiliului. O astfel de competență de punere în aplicare reflectă competențele specifice conferite Consiliului în temeiul articolului 70 din TFUE, în domeniul evaluării reciproce a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Aceasta reflectă în mod adecvat scopul unui mecanism de evaluare întemeiat pe această *lex specialis*, și anume, în interiorul acestui spațiu specific și în paralel cu competența generală a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin intermediul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, acela de a îndeplini o funcție complementară de monitorizare a eficacității punerii în aplicare practice a politicilor Uniunii prin intermediul evaluărilor *inter pares*.
- În plus, o astfel de competență de punere în aplicare conferită Consiliului contribuie la realizarea dorinței exprimate de Consiliul European în cadrul concluziilor sale din 23 și 24 iunie 2011, de a se continua consolidarea cooperării în spațiul Schengen prin sporirea încrederii reciproce între statele membre, acestea fiind responsabile cu garantarea aplicării cu eficacitate a tuturor normelor Schengen, în conformitate cu standardele comune convenite, precum și cu principiile și normele fundamentale. O astfel de competență de executare contribuie, de asemenea, în conformitate cu Concluziile Consiliului din 8 martie 2012, la îmbunătățirea guvernancei spațiului Schengen, prin intermediul unor discuții politice la nivel ministerial referitoare la funcționarea corectă a spațiului Schengen, inclusiv prin intermediul unor astfel de discuții în situații în care rapoartele de evaluare au indicat deficiențe grave. Astfel de discuții, desfășurate în cadrul Comitetului mixt, format din statele membre ale UE și statele asociate spațiului Schengen, ar trebui să permită Consiliului, în limitele competențelor sale, să adopte decizii în vederea asigurării funcționării eficiente a spațiului Schengen. În cele din urmă, conferind o astfel de competență de executare Consiliului, se ține seama în mod adecvat de natura potențial sensibilă din punct de vedere politic a recomandărilor pe care le pot conține acestea și care au adesea efecte asupra competențelor executive și de aplicare a legii de la nivel național.
- (12) Mecanismul de evaluare ar trebui să stabilească norme transparente, eficiente și clare privind metoda aplicabilă evaluărilor, utilizarea experților de înaltă calificare pentru vizitele la fața locului și acțiunile întreprinse în urma constatărilor evaluărilor. În special, metoda ar trebui să prevadă vizite neanunțate la fața locului care să completeze vizitele anunțate la fața locului, în special în ceea ce privește controalele la frontieră și vizele.
- (13) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să acopere toate aspectele acquis-ului Schengen. În ceea ce privește chestiunea frontierelor, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să acopere atât eficiența controalelor la frontierele externe, cât și absența controalelor la frontierele interne.
- (14) În timpul evaluării și monitorizării, ar trebui să acorde o atenție deosebită respectării drepturilor fundamentale în aplicarea acquis-ului Schengen.
- (15) Evaluarea ar trebui să garanteze că statele membre aplică efectiv normele Schengen, în conformitate cu principiile și normele fundamentale. Prin urmare, mecanismul de evaluare ar trebui să cuprindă întreaga legislație relevantă și activitățile operaționale care contribuie la funcționarea unui spațiu fără controale la frontierele interne.
- (16) În vederea consolidării eficacității și a fiabilității mecanismului de evaluare, ar trebui luată în considerare, în cadrul tuturor evaluărilor, corecta funcționare a autorităților care aplică părți relevante ale acquis-ului Schengen. Acest lucru va spori capacitatea mecanismului de evaluare de a garanta o aplicare eficace a normelor

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Schengen de către statele membre în conformitate cu principiile și normele fundamentale, astfel cum a fost solicitat de către Consiliul European în concluziile sale din 23 și 24 iunie 2011. Acesta va respecta solicitarea Consiliului European exprimată în concluziile sale din 1-2 martie 2012 potrivit căreia mecanismul de evaluare să abordeze funcționarea necesară a instituțiilor implicate în aplicarea acquis-ului Schengen.

- (17) Frontex ar trebui să sprijine punerea în aplicare a mecanismului de evaluare, în special în domeniul analizei riscului referitor la frontierele externe. De asemenea, mecanismul de evaluare ar trebui să poată recurge la expertiza asistenței Frontex pe o bază ad-hoc la efectuarea vizitelor la fața locului la frontierele externe.
- (18) Alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum Oficiul European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului ⁽¹⁾ și Eurojust, instituit prin Decizia 2002/187/JAI a Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să sprijine, dacă este cazul, punerea în aplicare a mecanismului în domeniile incluse în mandatul acestora. De asemenea, mecanismul de evaluare ar trebui, în cazurile relevante, să se poată baza pe expertiza organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii atunci când furnizează asistență pentru desfășurarea vizitelor la fața locului referitoare la domenii ale acquis-ului Schengen incluse în mandatul lor. De exemplu, acesta ar trebui să fie cazul Autorității Europene pentru Protecția Datelor, în ceea ce privește evaluările referitoare la protecția datelor, în cadrul cărora pot fi implicate, de asemenea, autoritățile naționale de protecție a datelor.
- (19) Statele membre și Comisia ar trebui să se asigure că experții puși la dispoziție pentru vizitele la fața locului au experiența necesară și au urmat cursuri de formare specifice în acest scop, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale. Ar trebui asigurate cursuri de formare corespunzătoare de către organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, cum ar fi Frontex, și ar trebui puse la dispoziția statelor membre fonduri pentru inițiativele care vizează formări specifice în domeniul evaluării acquis-ului Schengen, prin intermediul instrumentelor financiare existente ale Uniunii și al actelor de dezvoltare a unor astfel de instrumente.
- (20) Având în vedere rolul specific încredințat Parlamentului European și parlamentelor naționale în temeiul ultimei teze a articolului 70 din TFUE, astfel cum se subliniază la articolul 12 litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) referitor la parlamentele naționale, este necesar să se prevadă dispoziții conform cărora Consiliul și Comisia vor informa pe deplin Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluării. În plus, în cazul în care Comisia ar prezenta o propunere de modificare a

prezentului regulament, Consiliul, în conformitate cu articolul 19 alineatul (7) litera (h) din Regulamentul său de procedură, ar consulta Parlamentul European pentru a ține seama de avizul acestuia, cât mai mult posibil, înainte de a adopta un text final.

- (21) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în dreptul intern.
- (22) Regatul Unit participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii, anexat la TUE și la TFUE, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽³⁾.
- (23) Irlanda participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii, anexat la TUE și la TFUE, și în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾.
- (24) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ privind anumite modalități de punere în aplicare a acordului menționat.
- (25) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁷⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

⁽²⁾ Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (JO L 63, 6.3.2002, p. 1).

⁽³⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽⁴⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽⁵⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁶⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁷⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁸⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

- (26) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²⁾.
- (27) Întrucât, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, evaluarea Ciprului va fi deja începută în temeiul Deciziei din 16 septembrie 1998, prezentul regulament nu se va aplica Ciprului până la 1 ianuarie 2016.
- (28) Întrucât verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile privind Bulgaria și România a fost deja încheiată în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005, verificarea în temeiul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament nu va fi efectuată cu privire la respectivele state membre.
- (29) Cu toate acestea, experți din Cipru, Bulgaria, România și Croația ar trebui să participe la evaluarea tuturor părților acquis-ului Schengen,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie un mecanism de evaluare și monitorizare cu următoarele scopuri:
- (a) verificarea aplicării acquis-ului Schengen în statele membre cărora acesta li se aplică integral, precum și în statele membre cărora, în conformitate cu protocoalele relevante anexate la TUE și la TFUE, acquis-ul Schengen li se aplică parțial;
- (b) verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru aplicarea tuturor părților relevante ale acquis-ului Schengen în acele state membre în privința cărora nu a fost adoptată o decizie a Consiliului prin care să se declare aplicarea integrală sau parțială a acquis-ului Schengen, cu excepția statelor membre a căror evaluare fusese deja încheiată la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Verificarea menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol nu aduce atingere articolului 23 paragraful al doilea în ceea ce privește statele membre în care procedurile de evaluare au început deja la 26 noiembrie 2013.

⁽¹⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

- (3) Cu toate acestea, experții din statele membre care, în conformitate cu actul de aderare relevant, nu aplică încă integral acquis-ul Schengen participă la evaluarea tuturor părților acquis-ului Schengen.

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentului regulament, „acquis Schengen” înseamnă dispozițiile integrate în cadrul Uniunii în conformitate cu Protocolul nr. 19 anexat la TUE și la TFUE, precum și actele care se bazează pe acesta sau care au legătură cu acesta.

Articolul 3

Responsabilități

- (1) Statele membre și Comisia răspund în comun de punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare, astfel cum se precizează în prezentul regulament, cu sprijinul organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen.
- (2) Comisia are un rol de coordonare globală în legătură cu stabilirea programelor anuale și multianuale de evaluare, elaborarea chestionarului și stabilirea calendarului vizitelor, desfășurarea vizitelor și elaborarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor. De asemenea, aceasta asigură acțiunile ulterioare și monitorizarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor în conformitate cu articolul 16.

- (3) Statele membre și Comisia cooperează pe deplin pe parcursul tuturor etapelor evaluărilor în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

Evaluări

- (1) Evaluările pot avea ca obiect toate aspectele acquis-ului Schengen, inclusiv aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a măsurilor de însoțire în domeniul frontierelor externe, al politicii în materie de vize, al Sistemului de Informații Schengen, al protecției datelor, al cooperării polițienești, al cooperării judiciare în materie penală, precum și absența controalelor la frontierele interne. În cadrul tuturor evaluărilor, ar trebui să se țină seama de funcționarea autorităților care aplică părțile relevante ale acquis-ului Schengen, după cum se menționează la prezentul alineat.
- (2) Evaluările pot consta în chestionare și în vizite la fața locului, care pot fi anunțate sau neanunțate. Vizitele la fața locului anunțate sunt precedate de un chestionar. În funcție de necesități, vizitele la fața locului și chestionarele pot fi utilizate independent sau împreună la evaluarea anumitor state membre și/sau a unor domenii specifice.
- (3) Atât chestionarele, cât și vizitele la fața locului pot fi completate de prezentări efectuate de statul membru evaluat cu privire la domeniul care face obiectul evaluării.

*Articolul 5***Programul multianual de evaluare**

(1) Un program multianual de evaluare care vizează o perioadă de cinci ani este stabilit de către Comisie, după caz, după consultarea Frontex și a Europol, cu cel puțin șase luni înainte de începerea următoarei perioade de cinci ani. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite programul multianual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

(2) Fiecare stat membru este evaluat pe parcursul fiecărei perioade de cinci ani care face obiectul unui program multianual de evaluare. Programul multianual de evaluare prevede ordinea în care statele membre vor fi evaluate în fiecare an. Ordinea în care vor fi evaluate statele membre ia în considerare timpul scurs de la evaluarea anterioară și echilibrul dintre diversele părți ale acquis-ului Schengen care urmează să fie evaluate.

(3) Programul multianual de evaluare poate fi adaptat, dacă este cazul, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (1).

(4) Programul multianual de evaluare poate face trimitere la evaluări tematice, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b).

(5) Primul program multianual de evaluare se stabilește până la 27 mai 2014. Data de începere a programului respectiv este 27 noiembrie 2014, iar data de finalizare este 31 decembrie 2019.

*Articolul 6***Programul anual de evaluare**

(1) Comisia instituie un program anual de evaluare, cel târziu până la data de 31 octombrie a anului precedent celui la care se referă programul, ținând seama în special de analiza riscului furnizată de Frontex în conformitate cu articolul 7 și, după caz, de informațiile furnizate de Europol și de alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, în special în conformitate cu articolul 8.

Programul anual de evaluare include propuneri pentru evaluarea:

(a) aplicării acquis-ului Schengen sau a unor părți ale acestuia de către un stat membru, astfel cum se precizează în programul multianual de evaluare; și

(b) după caz, a aplicării unor părți specifice ale acquis-ului Schengen în mai multe state membre (evaluări tematice).

(2) Comisia instituie, prin intermediul actelor de punere în aplicare, prima secțiune a programului anual de evaluare, care include un calendar provizoriu al vizitelor la fața locului. Secțiunea respectivă enumeră statele membre care urmează să fie evaluate în anul următor, în conformitate cu programul multianual de evaluare, domeniile care urmează să fie evaluate și vizitele la fața locului. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite programul anual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

(3) Comisia redactează și adoptă a doua secțiune a programului anual de evaluare. Secțiunea respectivă enumeră vizitele la fața locului neanunțate care urmează să fie efectuate în anul următor. Aceasta este considerată confidențială și nu se comunică.

(4) Programul anual de evaluare poate fi adaptat, dacă este cazul, în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) Primul program multianual de evaluare se stabilește până la 27 mai 2014. Data de începere a programului respectiv este 27 noiembrie 2014, iar data de finalizare este 31 decembrie 2014.

*Articolul 7***Analiza riscului realizată de Frontex**

(1) Până la 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei și statelor membre o analiză a riscului, în conformitate cu mandatul său. O astfel de analiză a riscului ia în considerare, printre altele, imigrația ilegală și schimbările semnificative din mediul operațional de la frontierele externe și include recomandări privind prioritățile pentru evaluările din anul următor. Recomandările se referă la secțiuni specifice ale frontierelor externe și la puncte specifice de trecere a frontierei care urmează să fie evaluate în anul următor în cadrul programului multianual de evaluare. Comisia transmite analiza riscului fără întârziere Parlamentului European și Consiliului.

(2) Până la 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei o analiză a riscului separată, distinctă de cea menționată la alineatul (1), care include recomandări privind prioritățile evaluărilor care urmează să se desfășoare sub forma unor vizite neanunțate la fața locului în anul următor, independent de ordinea statelor membre care urmează să fie evaluate în fiecare an, potrivit programului multianual de evaluare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2). Recomandările respective pot viza orice regiune sau domeniu specific și conțin o listă de cel puțin 10 secțiuni specifice ale frontierelor externe și cel puțin 10 puncte specifice de trecere a frontierei. În orice moment, Comisia poate solicita agenției Frontex să îi prezinte o analiză a riscului care să cuprindă recomandări pentru evaluările care urmează să se desfășoare sub forma unor vizite neanunțate la fața locului.

(3) Analizele riscului menționate la alineatele (1) și (2), care urmează să fie furnizate de Frontex, se transmit pentru prima dată Comisiei cel târziu la 27 februarie 2014.

Articolul 8

Analiza riscului realizată de organele, oficiile și agențiile Uniunii, altele decât Frontex

Comisia solicită, după caz, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, altele decât Frontex, implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, să efectueze o analiză a riscului, inclusiv cu privire la corupție și criminalitatea organizată, în măsura în care acestea din urmă pot submina aplicarea acquis-ului Schengen de către statele membre. O astfel de analiză ar putea fi utilizată la pregătirea programelor anuale de evaluare.

Articolul 9

Chestionarul

(1) Comisia, prin intermediul actelor de punere în aplicare, stabilește și actualizează un chestionar standard în strânsă cooperare cu statele membre. Frontex și Europol pot fi consultate cu privire la proiectul de chestionar standard. Chestionarul standard se referă la legislația relevantă, recomandările convenite de comun acord și cele mai bune practici, în special după cum se prevede în cataloagele Schengen, precum și la mijloacele organizaționale și tehnice disponibile pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și la datele statistice disponibile pentru fiecare domeniu al evaluării. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Până la 1 iulie a fiecărui an, Comisia transmite chestionarul standard acelor state membre care urmează să fie evaluate în anul următor. Statele membre transmit Comisiei răspunsurile la chestionar în termen de opt săptămâni de la comunicarea acestuia. Comisia pune răspunsurile la dispoziția celorlalte state membre și informează Parlamentul European cu privire la acestea. În cazul în care Parlamentul European solicită acest lucru, în special ca urmare a gravității chestiunii, de la caz la caz și în conformitate cu normele aplicabile relațiilor dintre Parlamentul European și Comisie, Comisia informează de asemenea Parlamentul European cu privire la conținutul unui anumit răspuns.

Articolul 10

Echipele responsabile de vizitele la fața locului

(1) Echipele responsabile de vizitele la fața locului (denumite în continuare „echipe de la fața locului”) sunt formate din experți desemnați de statele membre și din reprezentanți ai Comisiei.

(2) Comisia invită statele membre să desemneze experți disponibili pentru a participa la respectivele vizite la fața locului, indicând domeniul de competență al acestora.

În cazul vizitelor anunțate la fața locului, Comisia invită statele membre, cu cel puțin trei luni înainte de data la care este programată începerea vizitei la fața locului, să desemneze experții. Statele membre desemnează experții în termen de două săptămâni de la primirea invitației.

În cazul vizitelor neanunțate la fața locului, Comisia invită statele membre, cu cel puțin două săptămâni înainte de data la care este programată începerea vizitei la fața locului, să desemneze experții. Statele membre desemnează experții în termen de 72 de ore de la primirea invitației.

(3) Numărul maxim al reprezentanților Comisiei care participă la vizitele de evaluare la fața locului este de două persoane. Numărul maxim al experților statelor membre care participă la vizitele anunțate la fața locului este de opt persoane și de șase persoane pentru vizitele la fața locului neanunțate.

În cazul în care numărul de experți desemnați de statele membre depășește numărul maxim relevant menționat la primul paragraf, Comisia, după consultarea statului membru vizat, numește membrii echipei pe baza echilibrului geografic și a competențelor experților.

(4) Experții statelor membre nu pot participa la o misiune de evaluare care include o vizită la fața locului în statul membru în care sunt angajați.

(5) Comisia poate invita Frontex, Europol sau alte organe, oficii sau agenții ale Uniunii implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen să desemneze un reprezentant pentru a participa, în calitate de observator, la o vizită la fața locului referitoare la un domeniu care face obiectul mandatului lor.

(6) Experții lider ai unei echipe de la fața locului sunt un reprezentant al Comisiei și un expert dintr-un stat membru, care sunt numiți de comun acord de către membrii echipei respective, cât mai curând posibil după formarea echipei. Experții lider sunt numiți în timp util înainte de stabilirea programului detaliat menționat la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 11

Echipele responsabile de evaluările pe baza unui chestionar

(1) În cazul utilizării unui chestionar în mod independent, cu alte cuvinte fără ca acesta să fie urmat de o vizită la fața locului după cum se menționează la articolul 4 alineatul (2), echipa responsabilă de evaluarea răspunsurilor la chestionar (denumită în continuare „echipa chestionarului”) este formată din experți din statele membre și din reprezentanți ai Comisiei.

(2) Cu ocazia trimiterii chestionarului statelor membre care urmează să fie evaluate, Comisia invită statele membre să desemneze experți disponibili pentru a participa la evaluare, indicând domeniul de competență al acestora. Statele membre desemnează experții în termen de două săptămâni de la primirea invitației. Experții sunt desemnați în conformitate cu articolul 10 alineatele (3) și (4).

Articolul 12

Experți

Experții care participă la evaluări dețin calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență practică în domeniile vizate de mecanismul de evaluare, precum și cunoștințe temeinice privind principiile, procedurile și tehnicile de evaluare, și sunt în măsură să comunice eficient într-o limbă comună. În acest sens, statele membre și Comisia, în cooperare cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, se asigură că experții beneficiază de formare adecvată, inclusiv cu privire la respectarea drepturilor fundamentale.

Articolul 13

Efectuarea vizitelor la fața locului

(1) Echipele de la fața locului desfășoară toate activitățile de pregătire necesare pentru a asigura eficiența, acuratețea și coerența vizitelor respective.

(2) Programul detaliat pentru vizitele la fața locului anunțate se stabilește de Comisie în strânsă cooperare cu experții lider și cu statul membru vizat. Statele membre sunt informate cu privire la programul menționat. Programul detaliat pentru vizitele la fața locului neanunțate se stabilește de Comisie.

Statul membru vizat este consultat și informat cu privire la calendarul și programul detaliat:

(a) cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată o vizită la fața locului anunțată;

(b) cu cel puțin 24 de ore înainte de data la care are loc o vizită la fața locului neanunțată.

Vizitele la fața locului neanunțate la frontierele interne se desfășoară fără notificarea prealabilă a statului membru (statelor membre) vizat(e). Comisia stabilește, în strânsă cooperare cu statele membre, orientări generale privind aspectele practice de desfășurare a acestor vizite.

(3) Membrii echipei de la fața locului dețin documente de identificare care îi autorizează să desfășoare o astfel de vizită, în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Statul membru evaluat care urmează să fie evaluat se asigură că echipa de la fața locului poate să își exercite mandatul de a verifica activitățile aferente domeniilor care vor

fi evaluate. Acesta se asigură, în special, că echipa de la fața locului poate aborda în mod direct persoanele relevante și că are acces la toate zonele, sediile și documentele necesare pentru evaluare.

(5) Statul membru care urmează să fie evaluat asistă echipa de la fața locului, prin orice mijloace în cadrul competențelor sale juridice, în îndeplinirea misiunii sale.

(6) În cazul vizitelor la fața locului anunțate, Comisia transmite în prealabil numele experților din echipa de la fața locului statului membru care urmează să fie evaluat. Statul membru respectiv desemnează un punct de contact pentru luarea măsurilor practice privind vizita la fața locului.

(7) Comisia și statele membre sunt responsabile de luarea măsurilor necesare pentru transportul către și din statul (statele) membru (membre) care urmează să fie evaluat (evaluate) pentru experții proprii care participă la echipa de la fața locului. Costurile de deplasare și cazare ale experților care participă la vizitele la fața locului sunt rambursate de către Comisie.

Statul (statele) membru (membre) care urmează să fie evaluat(e) este (sunt) responsabil(e) de luarea măsurilor necesare pentru cazare și pentru asigurarea transportului necesar la fața locului. În cazul vizitelor la fața locului neanunțate, Comisia facilitează măsurile necesare pentru cazarea experților.

Articolul 14

Rapoarte de evaluare

(1) După fiecare evaluare, se întocmește un raport de evaluare. Raportul de evaluare se bazează pe constatările vizitei la fața locului și pe chestionar, după caz. În cazul vizitelor la fața locului, raportul de evaluare este întocmit de echipa de la fața locului în timpul vizitei.

Experții statelor membre și reprezentanții Comisiei își asumă responsabilitatea generală pentru redactarea raportului de evaluare și pentru asigurarea integrității și a calității acestuia. În caz de dezacord, echipa de la fața locului sau echipa chestionarului, după caz, depune toate eforturile pentru a ajunge la un compromis.

(2) Raportul de evaluare analizează aspectele calitative, cantitative, operaționale, administrative și organizaționale, după caz, și enumeră orice deficiențe constatate în timpul evaluării.

(3) Constatările raportului de evaluare sunt clasate în una din următoarele evaluări:

(a) conform;

(b) conform, dar necesită îmbunătățiri;

(c) neconform.

(4) Comisia comunică proiectul de raport de evaluare statului membru evaluat în termen de șase săptămâni de la efectuarea vizitei la fața locului sau de la primirea răspunsului la chestionar, după caz. Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de două săptămâni de la primirea acestuia. La solicitarea statului membru evaluat, se organizează o reuniune pe tema redactării raportului. Observațiile statului membru evaluat pot fi reflectate în proiectul de raport de evaluare.

(5) Proiectul de raport de evaluare și comentariile statului membru evaluat cu privire la acesta se transmit de Comisie celorlalte state membre care sunt invitate să facă observații cu privire la răspunsul la chestionar, la proiectul de raport de evaluare și la observațiile statului membru evaluat.

Pe această bază, Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, raportul de evaluare, dacă este necesar după efectuarea modificărilor relevante la proiectul de raport de evaluare. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European.

Articolul 15

Recomandări

(1) Atunci când elaborează raportul de evaluare și ținând seama de constatările și de evaluările cuprinse în raportul de evaluare respectiv, experții statelor membre și reprezentanții Comisiei elaborează recomandări privind acțiuni de remediere vizând abordarea oricăror deficiențe identificate în timpul evaluării, oferind indicații referitoare la prioritățile în ceea ce privește punerea lor în aplicare, precum și, după caz, exemple de bune practici.

(2) Comisia transmite Consiliului o propunere în vederea adoptării recomandărilor menționate la alineatul (1).

(3) Consiliul adoptă recomandările menționate la alineatul (1) și le transmite Parlamentului European și parlamentelor naționale.

Articolul 16

Acțiuni ulterioare și monitorizare

(1) În termen de trei luni de la adoptarea recomandărilor menționate la articolul 15, statul membru evaluat transmite Comisiei și Consiliului un plan de acțiune privind remedierea oricăror deficiențe identificate în raportul de evaluare. În cazul în care recomandările concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile, statul membru respectiv transmite planul său de acțiune în termen de o lună de la adoptarea recomandărilor respective. Comisia transmite acest plan de acțiune Parlamentului European.

(2) După consultarea echipei de la fața locului sau a echipei chestionarului, după caz, Comisia prezintă Consiliului evaluarea sa cu privire la caracterul adecvat al planului de acțiune, în termen de o lună de la primirea planului de acțiune din partea statului membru evaluat. Celelalte state membre sunt invitate să facă observații privind planul de acțiune.

(3) Statul membru evaluat prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune în termen de șase luni de la adoptarea recomandării și continuă apoi să prezinte un raport o dată la trei luni, până la punerea în aplicare integrală a planului de acțiune.

(4) Fără a aduce atingere perioadei de șase luni prevăzute pentru prezentarea raportului privind punerea în aplicare a planului de acțiune menționat la alineatul (3), în cazul în care recomandările concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile, statul membru respectiv prezintă un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune în termen de trei luni de la adoptarea recomandărilor.

(5) În funcție de gravitatea deficiențelor identificate și de măsurile luate pentru remedierea acestora, Comisia poate programa noi vizite anunțate la fața locului pentru a verifica punerea în aplicare a planului de acțiune. Comisia invită cel puțin patru experți care au participat la vizita la fața locului să participe la noua vizită. Comisia poate invita observatori pentru a participa la noua vizită. Comisia stabilește programul pentru noua vizită. Statul membru evaluat este notificat cu privire la program cu cel puțin o lună înainte de data la care este programată noua vizită. De asemenea, Comisia poate de asemenea programa noi vizite neanunțate la fața locului.

(6) Comisia informează în mod periodic Parlamentul European și Consiliul cu privire la punerea în aplicare a planurilor de acțiune sau a măsurilor de îmbunătățire menționate la prezentul articol.

(7) În cazul în care o vizită la fața locului evidențiază o deficiență gravă, considerată a reprezenta o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne, Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea Parlamentului European sau a unui stat membru, informează Parlamentul European și Consiliul în cel mai scurt timp de la vizita respectivă.

(8) În cazul în care s-a constatat că statul membru este conform, însă recomandările conțin indicații privind posibile îmbunătățiri viitoare, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (b), statul membru evaluat prezintă Comisiei propria evaluare privind o posibilă punere în aplicare a indicațiilor respective în termen de șase luni de la adoptarea recomandărilor.

*Articolul 17***Informații sensibile**

Membrii echipelor de la fața locului și ai echipelor chestionarului consideră ca fiind confidențială orice informație pe care o obțin în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor. Rapoartele de evaluare întocmite ulterior efectuării vizitelor la fața locului se clasifică drept documente EU RESTRICTED/RESTREINT UE, în conformitate cu normele de securitate aplicabile. Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și manipularea informațiilor și documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament respectă normele privind transmiterea și manipularea informațiilor clasificate aplicabile între Parlamentul European și Comisie. Comisia, după consultarea statului membru în cauză, hotărăște asupra părții din raportul de evaluare care poate fi făcută publică.

*Articolul 18***Condițiile de participare a Regatului Unit și a Irlandei**

(1) Experții din Regatul Unit și din Irlanda participă numai la evaluarea părții acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

(2) Evaluările, astfel cum sunt descrise la articolul 4 alineatul (1), acoperă numai aplicarea eficace și eficientă de către Regatul Unit și Irlanda a părții acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

(3) Regatul Unit și Irlanda participă numai la adoptarea recomandărilor de către Consiliu, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (3), în ceea ce privește partea acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

*Articolul 19***Informarea parlamentelor naționale**

Comisia informează parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluării.

*Articolul 20***Raportul către Parlamentul European și Consiliu**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cuprinzător privind evaluările efectuate în temeiul prezentului regulament. Raportul respectiv este făcut public și conține informații privind evaluările efectuate în anul anterior, concluziile desprinse în urma fiecărei evaluări și stadiul

acțiunilor de remediere. Comisia transmite raportul respectiv parlamentelor naționale.

*Articolul 21***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 22***Reexaminare**

Comisia reexaminează funcționarea prezentului regulament și prezintă un raport Consiliului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările vizate de primul program multianual de evaluare menționat la articolul 5 alineatul (5). Reexaminarea vizează toate elementele prezentului regulament, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului. Comisia transmite raportul Parlamentului European.

*Articolul 23***Dispoziții tranzitorii și abrogare**

Fără a aduce atingere celui de al doilea și celui de al treilea paragraf de la prezentul articol, Decizia din 16 septembrie 1998 se abrogă cu efect de la 26 noiembrie 2013.

Partea I din decizia menționată la primul paragraf continuă să se aplice până la 1 ianuarie 2016 cu privire la procedurile de evaluare ale statelor membre care au început deja la 26 noiembrie 2013.

Partea II din decizia menționată la primul paragraf continuă să se aplice până la 27 noiembrie 2014 cu privire la procedurile de evaluare ale statelor membre care au început deja la 26 noiembrie 2013.

*Articolul 24***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Luxemburg, 7 octombrie 2013.

Pentru Consiliu

Președintele

J. BERNATONIS

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Parlamentul European, Consiliul și Comisia salută adoptarea regulamentului de modificare a Codului frontierei Schengen pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale și a regulamentului privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și consideră că aceste mecanisme noi constituie un răspuns adecvat la solicitarea formulată de Consiliul European în concluziile sale din 24 iunie 2011 referitoare la consolidarea cooperării și a încrederii reciproce între statele membre din spațiul Schengen și la un mecanism de monitorizare și evaluare eficace și fiabil pentru a garanta asigurarea respectării unor norme comune și consolidarea, adaptarea și dezvoltarea criteriilor bazate pe *acquis*-ul UE, reamintind în același timp faptul că frontierele externe ale Europei trebuie gestionate în mod eficace și coerent, pe baza responsabilității comune, a solidarității și a unei cooperări practice.

Acestea afirmă că această modificare a Codului frontierei Schengen va consolida coordonarea și cooperarea la nivelul Uniunii oferind, pe de o parte, criterii pentru orice reintroducere a controalelor la frontiere de către statele membre și, pe de altă parte, un mecanism la nivelul UE pentru a răspunde unor situații cu adevărat critice în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată.

Cele trei instituții subliniază că acest mecanism de evaluare nou este un mecanism la nivelul UE, care va acoperi toate aspectele *acquis*-ului Schengen și care va implica experți din partea statelor membre, a Comisiei și a agențiilor UE competente.

Acestea înțeleg că orice propunere viitoare din partea Comisiei de modificare a acestui mecanism de evaluare va fi transmisă spre consultare Parlamentului European, pentru a ține seama de avizul acestuia, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de adoptarea textului final.
